

РЕШЕНИЕ

№ 42726

гр. София, 19.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **11575** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124, ал. 1 Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба от 03.11.2025г. на М. А. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адвокат С. Ч.- Н.-САК, срещу заповед № 8121К-11552/22.10.2025 г. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.100 ал.1 т.2 вр. чл.6 и чл.96 ал.1 ЗДСл и чл.33 т.9 ЗМВР е отстранен временно от длъжност до приключване на образуваното срещу него дисциплинарно дело.

Според жалбоподателя заповедта е незаконосъобразна, издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и в противоречие с целта на закона. Като основания за отмяна са посочени формулираните в заповедта евентуално извършени от жалбоподателя нарушения, преди същите да са били установени в хода на дисциплинарно производство и същевременно липсата на конкретни мотиви за издаването ѝ. Като основание за отмяна е посочено и обстоятелството, че жалбоподателят не бил запознат преди издаването на обжалвания акт с инициираното срещу него дисциплинарно производство, както и, че заповедта за образуване на дисциплинарно производство била издадена в същия ден, в който и заповедта за временното му отстраняване. Твърдят се нарушения на чл.6, чл.9, чл.35, чл.36 от АПК.

В съдебното заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. Ч.- Н., моли за отмяна на заповедта. Твърди, че от мотивите на акта не става ясно как жалбоподателят ще попречи за разкриване на обективната истина. Сочи, че в докладната записка, с която е инициирано дисциплинарното производство е посочено, че М. Д. има достъп до

информационните масиви на МВР, но видно от длъжностната му характеристика той няма такъв достъп до информационните масиви. Обръща внимание, че за да бъде временно отстранен държавен служител по чл. 100 от Закона за държавния служител, следва да има образувано дисциплинарно дело, каквито доказателства не са представени. Заявява, че има заповед на Министъра на вътрешните работи за образуване на дисциплинарно дело, но той не е компетентният орган, като сочи, че съгласно чл. 96 от ЗДСл, компетентен орган е дисциплинарният съвет. В тази връзка сочи, че заповед или решение на дисциплинарният съвет за образуване на дисциплинарно дело няма, а има единствено свикване на дисциплинарният съвет със заповед на Председателя на дисциплинарният съвет. Поддържа, че не е спазен принципът на чл. 6 от АПК, тъй като със заповедта, с която е отстранен жалбоподателят изначално е посочено укоримо поведение от министъра без въобще да е проведено дисциплинарното производство и дисциплинарният съвет да си е направил разследване по съответния ред. Като отделно основание сочи, че жалбоподателят не е запознат с документите, цитирани в оспорваната заповед. Подробни съображения по съществото на спора излага в писмени бележки. Претендира сторените по делото разноски, за които представя списък.

Ответникът - Министърът на вътрешните работи, чрез процесуални представител юрк. С., поддържа становището за неоснователност на жалбата срещу оспорвания административен акт, изложено в писмения отговор. По отношение на наведеното от жалбоподателя твърдение за осъществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на образувано дисциплинарно дело, обръща внимание, че за разлика от ЗМВР, ЗДСл от формална страна не предвижда издаването на изричен акт за образуването на такова производство, а същото се счита за образувано с първото действие по съответното дисциплинарно дело. Обръща внимание, че в МВР има различни видове информационни фондове, които са коренно различни, а в заповедта се има предвид административно-информационните системи, които също в общия смисъл на думата са информационен фонд, но не са информационен фонд по смисъла на ЗМВР. Подробно становище по съществото на спора излага в писмени бележки.

Жалбоподателят /лично/ претендира отмяна на процесния административен акт на Министъра на вътрешните работи. Счита, че в заповедта изцяло е възприета докладната записка на временно преназначената на длъжност директор на дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“, г-ца Б., която е посочила, че той имал достъп до информационни масиви. Обръща внимание, че законодателят е предвидил легална дефиниция на понятието „информационни фондове“, която е закрепена законодателно в законовата и подзаконовата нормативна уредба и същата е дадена като легална дефиниция в Закона за личните данни. В този смисъл сочи, че е обвинен, че има достъп до нещо, което не съществува, което счита за проява на неграмотност и административна немощ от страна на подателя на докладната записка до Министъра на вътрешните работи. На следващо място сочи, че по време на връчване на процесната заповед на 22.10.2025, не му е обяснено в какво е обвинен, защо е обвинен и не му е дадена възможност за някаква защитна реакция, противно на трайната практика на АССГ и на ВАС.

Административен съд София - град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че към момента на издаване на оспорената заповед, М. А. Д., ЕГН [ЕГН], е заемал длъжността „заместник-директор“ на дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“ – МВР, с ранг III-ти старши, която длъжност заемал по чл.142, ал.1, т.2 от ЗМВР, със статут по ЗДСл.

С докладна записка, рег. № 5290р-19986/16.10.2025 г., изготвена от директора на дирекция „Комуникационни информационни системи“ до министъра на вътрешните работи /л.28/ относно разпоредена проверка, свързана с невъзможността за достъпване на информационен сайт „Епицентър.бг“, както и проверка за извършени нерегламентирани действия по системите, осигуряващи защити на интернет достъпа в МВР, е установено, че причината за преустановяване на услугата е бил големия брой заявки от страна на МВР, които са възприети като зловреден трафик към съответния сайт. В т.2 от докладната записка е посочено, че в проверения интервал от 09:00 ч. -11:00 ч. на 15.10.2025 г., в устройствата на защитен и контролиран достъп до интернет и зададени параметри за търсене, видни от публикуваната снимка, а именно проявен интерес до сайтове „Епицентър.бг“ и регистър на академичния състав „Nacid.bg“ е установено от логовете на зададените критерии за достъпване, че отговоря само акаунта на М., принадлежащ на М. А. Д. – ДПСК, както и, че използвания за това компютър е на същия служител.

С докладна записка, рег. № 8121р-18959/16.10.2025 г., изготвена от ВПД директор на дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“ – МВР /л.26/, въз основа на резултатите от извършената проверка от ДКИС, на министъра на вътрешните работи е предложено да бъде образувано дисциплинарно производство срещу служителя на ДПСК – М. А. Д.. В т. 2 от докладната записка е направено предложение служителят да бъде отстранен от длъжност докато трае образуване на дисциплинарното производство, тъй като заеманата от него ръководна длъжност му осигурява достъп до информационните масиви и създава възможности да повлияе служители от дирекцията, както и да извърши други подобни нарушения.

В заповед № 8121К-11551/22.10.2025 г. на министъра на вътрешните работи /л.21/ в посочено дисциплинарният съвет в МВР, назначен със заповед № 8121з-1691/06.12.2024 г., да образува дисциплинарно дело срещу държавния служител М. А. Д. - заместник-директор на дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“ – МВР за осъществените от него дисциплинарни нарушения, данни за които се съдържат в докладна записка, рег. № 5290р-19986/16.10.2025 г. на директора на ДКИС –МВР и докладна записка, рег. № 5290р-19986/16.10.2025 г. на ВПД директора на ДПСК-МВР. Видно от отбелязването върху заповедта, същата е връчена на жалбоподателя на 22.10.2025 г. с отбелязване „Особено мнение!“ срещу подпис.

Видно от т. I на писмо на председателя на Дисциплинарния съвет в МВР до членовете на съвета, рег. № 8121р-19309/22.10.2025 г. /л.24/, на осн. чл.96, ал.1, предл. второ от ЗДСл и т. III от заповед № 8121з-1691/06.12.2024 г. на министъра на вътрешните работи и въз основа на нареждането, обективизирано в заповед № 8121К-11551/22.10.2025 г., се образува дисциплинарно дело пред Дисциплинарния съвет в МВР срещу М. А. Д., по което е насрочено първо заседание на 23.10.2025 г. и е определен дневния ред /т. II и т. III от писмото/.

С оспорената в настоящото съдебно производство заповед № 8121К-11552/22.10.2025 г. на министъра на вътрешните, жалбоподателят М. А. Д. е временно отстранен от длъжност заместник-директор на дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“ – МВР, на осн. чл.100, ал.1, т.2, вр. с чл.92, ал.1, вр. с чл.6, ал.1 и чл.96, ал.1 от ЗДСл и чл.33, т.9 от ЗМВР, до приключване на образуваното срещу него дисциплинарно производство. В мотивите на заповедта са обсъдени съдържащите се в докладните записки на ВПД директора на дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“ – МВР и на директора на ДКИС –МВР данни за евентуално извършени дисциплинарни нарушения, след което е формиран извод, че при е налице хипотеза за евентуална злоупотреба със служебно положение от страна на служителя, вследствие на което от една страна да бъде осуетено разкриването на обективната истина, а от друга да бъдат нанесени непоправими вреди за МВР, поради което същият следва да бъде временно отстранен до приключване на образуваното срещу него дисциплинарно производство. Видно от отбелязването

върху заповедта, същата е връчена на адресата на 22.10.2025 г. в 15:28 ч. срещу подпис.

При така установените факти, Административен съд София – град, Първо отделение, 21-ви състав, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт, а разгледана по въщество се явява неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган в предписаната от закона писмена форма. При постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, правилно е приложен материалният закон и е спазена неговата цел.

Съгласно разпоредбата на чл.142, ал.1 от ЗМВР, служителите на МВР са три вида: т. 1. държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението; т. 2. държавни служители и т. 3. лица, работещи по трудово правоотношение. Съгласно ал.4 от същата норма, статутът на държавните служители по ал. 1, т. 2 се урежда със Закона за държавния служител и с чл. 56, чл. 151, ал. 1 и 7, чл. 156, ал. 4, чл. 181, ал. 3, чл. 182, чл. 185, ал. 1, чл. 186а, чл. 189, ал. 1, т. 7, чл. 190, ал. 2, чл. 191, 233, 238, ал. 1 - 3 и 5, чл. 239, ал. 1, т. 1 и ал. 2, чл. 245а, чл. 247, ал. 1 и 4 и чл. 247а, ал. 1, 3 и 4 от този закон. В случая няма спор, че жалбоподателят е заемал длъжност по чл.142, ал.1, т.2 от ЗМВР, поради което в хипотезата на временно отстраняване правилно е приложена нормата на чл. 100, ал.1, т.2 от ЗДСл, тъй като липсва препращане към специалния закон (чл.214 от ЗМВР) в цитираната норма на чл.142, ал.4 от ЗМВР за този тип служители.

Законодателят в чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е поставил като достатъчно условие за осъществяване фактическия състав на визираната правна норма установяване на обстоятелството, че срещу държавния служител има образувано дисциплинарно дело. След като е безспорно установено, че към 22.10.2025 г. е образувано такова по отношение на М. А. Д., по силата на заповед № 8121К-11551/22.10.2025 г. на министъра на вътрешните работи и такова е образувано, видно от т. I на писмо на председателя на Дисциплинарния съвет в МВР до членовете на съвета, рег. № 8121р-19309/22.10.2025 г. /л.24/, то фактическият състав за отстраняване от работа по ал. 1, т. 2 на чл. 100 от ЗДСл е изпълнен.

С издаване на заповед за временно отстраняване се налага забрана на служителя до възстановяването му на работа да изпълнява задълженията си по служебното правоотношение, което продължава да съществува. Служителят се възстановява на работа, когато дисциплинарното производство бъде прекратено или когато на служителя не бъде наложено наказание "уволнение". С временното отстраняване на държавния служител се цели защита на специфичния авторитет на службата, който би могъл да бъде накърнен, ако лицето продължи да извършва дейност, във връзка с която вече е образувано дисциплинарно производство срещу него. С прилагане на мярката на административна принуда се цели и предотвратяване на действия на служителя, които биха осутили или затруднили образуваното срещу него дисциплинарното производство – в този смисъл Решение № 5 от 12.05.2016 г. по к. д. № 2/2016 г. на Конституционния съд на РБ. Органът по назначаване разполага с оперативна самостоятелност да прецени дали да отстрани дисциплинарно привлеченото лице, но прилагайки мярката е длъжен да изложи мотиви за решението си. В случая заповедта е мотивирана, като е направено и препращане към докладните записки на ВПД директора на дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“ – МВР и на директора на ДКИС –МВР, изложените обстоятелства в които не подлежат на преценка в настоящото съдебно производство. Правото на дисциплинарно-наказващият орган да отстрани временно от работа служител е в неговата оперативна самостоятелност и целесъобразността на решението му не подлежи на съдебен контрол. В този смисъл, неоснователни са възраженията в

жалбата, че заповедта не е мотивирана, както и че дисциплинарният съвет не е дал надлежно и мотивирано становище за отстраняването от длъжност.

Във връзка с възражението на жалбоподателя, че оспорената заповед е издадена преди образуването на дисциплинарно производство срещу него, съдът намира следното:

Образуването и провеждането на дисциплинарно производство за ангажиране отговорността на служител при извършено нарушение на служебни задължения е правомощие и задължение единствено на органа по назначение. Уредбата на дисциплинарната отговорност, дадена в Глава пета, Раздел втори на ЗДСл не предвижда правомощия на дисциплинарния съвет самостоятелно да образува дисциплинарно производство. Същият е помощен орган в това производство, който по нареждане на дисциплинарно наказващия орган образува дисциплинарно дело, в хода на което изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, изслушва при необходимост обясненията на държавния служител и обсъжда представени от него доказателства. От законодателната уредба следва еднозначен извод, че дисциплинарният съвет е помощен орган, който няма правомощия самостоятелно да образува дисциплинарно производство, а осигурява независима проверка на фактите и обстоятелствата при ангажирана дисциплинарна отговорност на държавния служител. В Закона за държавния служител не е предвиден нарочен акт за образуване на дисциплинарно производство срещу служител, при което същото се счита за образувано с първото действие на органа за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя. В конкретния случай това е заповед № 8121К-11551/22.10.2025 г., с която органът по назначаване е наредил на дисциплинарния съвет да образува дисциплинарно дело срещу жалбоподателя.

Възраженията за лишаване от възможност за защита по дисциплинарното дело и запознаване с цитираната в заповедта докладна записка са неотносими към преценката за законосъобразност на заповедта по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Според чл.96, ал.2 от ЗДСл дисциплинарният съвет изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, както и изслушва при необходимост обясненията на държавния служител и обсъжда представените от него доказателства. Следователно изслушването на държавния служител не е задължително. Не се констатира и несъответствие с принципа за съразмерност по чл.6, ал.2 от АПК, а оттам и с целта на закона, каквито нарушения се твърдят в жалбата.

По делото не е направено искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, Първо отделени, 21-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна, жалбата на М. А. Д., ЕГН [ЕГН], срещу заповед № 8121К-11552/22.10.2025 г. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.100 ал.1 т.2 вр. чл.6 и чл.96 ал.1 ЗДСл и чл.33 т.9 ЗМВР е отстранен временно от длъжност до приключване на образуването срещу него дисциплинарно дело.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

